

de. Jeg synes også, det skal være sådan, at man ikke har fuld adgang til de offentlige ydelser i Danmark fra første dag, man er i landet.

Det er begrundelsen for, at vi har ændret reglerne på det område, og det er jeg fuldt ud bekendt med at fru Line Barfod ikke er enig i.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er helt med på, at vi er uenige om mange ting, men jeg prøver igen. Mener ministeren ikke, at man kan sige, at hvis en person får 1.000 kr. mindre om måneden, end vedkommende fik før, så er den person blevet fattigere, end vedkommende var før? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål: Mener ministeren ikke, at i så rigt et land som Danmark, hvor flertallet af os får råd til at købe mere og mere, burde vi også have råd til at sikre, at alle har råd til at købe mad hver dag og har råd til at købe vinter-tøj til deres børn, når det bliver koldt?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan bekræfte, at hvis man får 1.000 kr. mindre i løn eller mindre i overførselsindkomst, så har man 1.000 kr. mindre til rådighed, ja. Vi har heldigvis et velfungerende samfund, hvor vi sikrer, at den økonomiske fremgang også kommer dem til gode, der er modtagere af overførselsindkomster. Det er derfor, vi har satsreguleringen, og det synes jeg er rigtig godt.

Men det er jo ikke tilstrækkeligt til, at der ikke er nogen, der tumler med forskellige sociale problemer, og det er jo derfor, vi sætter ind på alle de andre områder, nemlig for at give folk de bedste betingelser for at kunne leve det liv, de gerne vil i Danmark.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Ministeren nævner igen i dag, at den rapport fra de frivillige, vi kiggede på i december, ikke er en generel dokumentation, og derfor kan man ikke udlede, at vi har en gruppe mennesker, der får det dårligere i vores samfund.

Jeg synes, det er vanskeligt at forstå, at det er en rapport, som ministerens selv har bestilt. Der kommer nogle udsagn, som er selvindlysende, nemlig at to ud af tre af de organisationer, der er tæt på de grupper, siger, at de her mennesker har fået sværere levevilkår.

Fortryder ministeren, at den rapport kom til at se ud på den måde? Ministeren vil jo hele ti-

den lægge distance til den og sige, at det jo ikke er nogen generel dokumentation og derfor kan vi ikke tage den helt alvorligt, men at ministeren selvfølgelig er bekymret.

Ville ministeren i virkeligheden gerne have, at opgaven var blevet stillet anderledes til de frivillige organisationer?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg tror, fru Lise von Seelen kom til at hoppe nogle af svarene over i debatten, for ellers ville hun ikke stille sådan et spørgsmål. Jeg synes, det er rigtig godt, vi har fået den rapport, og det har jeg understreget mange gange. Jeg tager det alvorligt, når organisationerne melder, at der er nogle, der har fået det værre.

Jeg fortsætter drøftelsen og tager nu et møde med organisationerne for at høre, om vi kan komme nærmere ind på, hvad det er, der gør sig gældende, for vi har sat ind med behandlingsgarantier, med flere væresteder, med støtte- og kontaktpersonordningen, med andre boformer m.v. Så det gælder om at få afdækket, hvad det kan være, der gør sig gældende, hvad det er, der skal til. Der er det jo afgørende for mig at få noget input fra de organisationer, der i dagligdagen er meget tæt på brugerne.

Kl. 12.10

Men fru Lise von Seelen kommer til at blande det sammen, for det, diskussionen gik på tidligere, var, om det er noget, der siger noget helt generelt om udviklingen, eller hvad det egentlig er, rapporten siger. Rapporten giver udtryk for, hvordan organisationerne oplever at deres brugere har det, og det er nyttigt at få de meldinger.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Jeg blander aldeles ikke tingene sammen. Jeg kan godt huske, at ministeren hårdt presset indvilligede i at holde et møde med de her mennesker, sådan at man kunne komme lidt tættere på, hvad det så er, der ligger bag.

Men rapporten ligger der jo, og det, der er interessant, er, om man som politiker er parat til at tage de tendenser alvorligt, som man helt åbenbart kan se der er i det samfund, der omgiver en, eller om man hele tiden vil sparke tingene hen til hjørnespark, fordi man i virkeligheden ikke ønsker at handle, sådan at man bare forlænger diskussionen eller prøver at trække det ud, fordi man i virkeligheden helst vil have parkeret problemet.